

Studia Interkulturowe Europy Środkowo-Wschodniej 13
ISSN 1898-4215; e-ISSN 2544-3143
Creative Commons: Uznanie Autorstwa (CC BY) 3.0 Polska
<http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/pl/>
DOI: <https://doi.org/10.32346/2544-3135.si.2020-13.7>

Marcin Kojder

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

mkojder@umcs.pl

ORCID: 0000-0001-7002-9552

**HISTORYCZNE SPOSOBY IDENTYFIKACJI
Kobiet Pochodzenia Ruskiego
na Wschodniej Lubelszczyźnie
(na materiale unickich ksiąg metrykalnych)**

**Historical Ways of Identifying Women of Ruthenian Origin
in the Eastern Lublin Region
(On the Material of Uniate Record Books)**

Abstract

The article describes different ways to identify Ruthenian (Ukrainian) women living in the eastern part of the Lublin province. The material was excerpted from the registers of the Uniate parishes of the former Chełm diocese from the period 1596–1810. During the period under study, the anthroponymic system tended towards stabilisation in the form of two-element names in accordance with the [first name] + [surname] pattern. The majority of identification formulas consist of a given name and surname derived semantically or through word formation, although there are also few examples of the use of simple surnameless formulas

or more extensive, two- and three-element anthroponymic descriptions used to identify adults.

Keywords: historical anthroponyms, Polish-East Slavic borderland, identification of women, name, surname, anthroponymic description

Przedmiotem niniejszego artykułu są sposoby identyfikacji kobiet pochodzenia ruskiego (ukraińskiego) zamieszkujących na historycznych terenach wschodniej Lubelszczyzny. Materiał badawczy wyekscerpowany został z akt parafii unickich byłej diecezji chełmskiej z lat 1596–1810. Teren objęty badaniami był zdeterminowany przez dostępność źródeł – przebadane zostały wszystkie dostępne archiwalia. Siatka punktów obejmuje wschodnią część województwa lubelskiego oraz północne krańce województwa podkarpackiego. Przebadane punkty leżą w powiatach: bialskim, chełmskim, hrubieszowskim, krasnostawskim, zamojskim, tomaszowskim i biłgorajskim (woj. lubelskie) oraz lubaczowskim (woj. podkarpackie).

Badane księgi zazwyczaj zawierają zapisy w języku ruskim, polskim i łacińskim. Najstarsze księgi, datowane na lata 1638–1778, zapisane są w języku ruskim, najczęściej cyrylicą, choć zdarzają cię teksty zapisane po rusku łacinką (transliterowane). Późniejsze księgi prowadzone są po łacinie (od 1714 r.) lub po polsku (od 1765 r.). Księgi dzielą się na dwa typy: zapisy starsze mają charakter tekstów ciągłych, zaś późniejsze mają układ tabelaryczny.

Księgi w układzie tabelarycznym prowadzone są na specjalnych drukach, z odpowiednimi rubrykami przeznaczonymi na konkretną informację, np. imię dziecka, imiona i nazwiska rodziców, imiona i nazwiska rodziców chrzestnych, imiona i nazwiska świadków. Układ rubryk narzucał stosowaną formułę identyfikacyjną. Najczęściej używano deskrypcji w formie mianownika l. poj., zdarzały się formacje w dopełniaczu l. poj. w analitycznych deskrypcjach patronimicznych i odmęzowskich, a także formy narzędnika l. poj., najczęściej w rubrykach dotyczących rodziców chrzestnych i świadków.

Teksty ciągłe, mimo iż mają charakter tekstów kliszowanych, realizujących określony schemat stylistyczny, oraz są zapisane w języku cerkiewno-słowiańskim, to przynoszą wiele informacji, np. o fleksji

imiennej, ponieważ odnajdujemy w nich wszystkie formy przypadków, oprócz formy wołacza, co daje także pojęcie o fonetyce, a szczególnie o zjawiskach fonetycznych uzależnionych pozycyjnie, np. ikawizmie. Z fleksji werbalnej występują w zasadzie tylko formy czasu przeszłego 1 os. l. poj. rodzaju męskiego, np. „ochrzciłem i bierzmowałem”, „błogosławiłem”, „окреестилямъ”, „далемъ шлюбъ”, lub w formie aorystu w tekstach cyrylickich, np. „окрестихъ”, „миром помазахъ”, „восприемници биша”.

Zakres chronologiczny badań obejmuje okres od 1638 do 1810 roku, z możliwym rozszerzeniem do lat późniejszych, wynikającym z kontynuacji księgi na obszarze południowym, który nie podlegał Kodeksowi Napoleona.

Sposoby identyfikacji osób w księgach metrykalnych

Antroponimy żeńskie były na ogół wtórne w stosunku do nazw męskich. Nazwy używane do identyfikacji kobiet tworzone od nazw mężów lub ojców za pomocą odpowiednich formantów żeńskich¹ lub poprzez określenia apelatyno-proprialne².

Sposoby identyfikacji osób w zapisach ksiąg metrykalnych w znacznej większości przypadków były zgodne z dwuelementowym schematem [imię] + [nazwisko]. W badanym materiale spotykamy nieliczne przykłady użycia prostych formuł beznazwiskowych lub bardziej rozbudowanych dwu- i trzelementowych deskrypcji antroponimicznych, stosowanych w celu identyfikacji osób dorosłych. Typ badanych dokumentów, ich zakres i funkcja wymagały jednak stosowania pewnych formuł. Np. w księgach chrztów zapisywano chrzczone dzieci, identyfikowane wyłącznie imieniem i analityczną formułą patronimiczną, w której wskazywano imiona i nazwisko lub nazwiska rodziców. Deskrypcje patronimiczne spotykane były również w zapisach aktów małżeństw. Rodziców

¹ H. Borek, U. Szumska, *Nazwiska mieszkańców Bytomia od końca XVI wieku do roku 1740*, Warszawa 1976, s. 73.

² L. Dacewicz, *Nazewnictwo kobiet w dawnym powiecie mielnickim (XVI–XVII w.)*, Białystok 1994, s. 176.

chrzestnych oraz świadków identyfikowano najczęściej za pomocą formuły dwuelementowej.

Sposoby identyfikacji dzieci (dziewczynek)

Księgi metrykalne są właściwie jedynymi dokumentami archiwalnymi, w których licznie reprezentowane są dzieci. Każde dziecko zaraz po urodzeniu było chrzczone, często jednocześnie bierzmowane, przy czym imię dziecku nadawał kapłan zgodnie z przypadającym na dzień chrztu wspomnieniem świętego.

W starszych zapisach ksiąg o charakterze ciągłym dzieci identyfikowane są wyłącznie za pomocą imienia, z tym że akt chrztu w dalszej części zawiera deskrypcję identyfikującą rodziców. Przy imieniu dziecka znajduje się określenie apelatywne „córka”, „цорка”, „дѣвица”: „Цорка Пелагия” (1714, Hor 59); „córkę naumie Margia” (1714, Hor 64); „цорка наима агафия” (1714, Hor 65); „дѣвицу наима Маріа” (1716, Hor 68); „dewicu naimia Anna” (1716, Hor 69); „corku Solomiiu” (1716, Hor 69); „córkę naumia praxeda” (1716, Hor 73); „córkę na imie Wowdotia” (1717, Hor 75); „цорке наима агрипина” (1717, Hor 77). W księgach późniejszych, mających układ tabelaryczny, imię dziecka wpisywano do odpowiedniej rubryki, co wymuszało formę mianownika l.p.: „Pellagia” (1777, Mod 1); „Anastasia” (1777, Mod 1); „Praxeda” (1777, Mod 1); „Marianna” (1778, Mod); „Anna” (1779, Mod); „Barbara” (1798, Uhr1); „Fteodora” (1799, Uhr1); „Helena” (1800, Uhr1).

W zależności od miejscowej tradycji kancelaryjnej imię dziecka może być poprzedzone nazwą miejscową, np.: „з Полюбич Цорка Марія” (1714, Hor 55); „з Дубиц Цорка Марія” (1714, Hor 55); „з Мѣста Городища цорку наима Гелену” (1716, Hor 67); „z seła Dubiey Corku Imena Nataliu” (1700, Hor 2); „z Dubicy Annu” (1701, Hor 2); „z Polubicz Annu” (1701, Hor 3).

W zapisach ksiąg metrykalnych dzieci nie były identyfikowane indywidualnie, ale zawsze przez wskazanie rodziców, co było realizowane poprzez użycie odpowiednich deskrypcji patronimicznych.

Sposoby identyfikacji kobiet dorosłych (panien i mężatek)

Kobiety identyfikowane były zawsze poprzez wskazanie relacji w stosunku do mężczyzn. System antroponimów żeńskich dążył do stabilizacji w formie nazwy dwuelementowej, zgodnej ze schematem [imię] + [nazwisko]. Przeważająca większość żeńskich formuł identyfikacyjnych składa się z imienia i nazwiska w formie odmęzowskiej, patronimicznej, derywowanych z form męskich za pomocą odpowiednich przyrostków żeńskich lub drogą derywacji paradygmatycznej. Występuje też pewna liczba nazwisk żeńskich równych nazwiskom męskim.

W badanym materiale odnajdujemy niewielką liczbę przykładów formuł nazewniczych realizowanych poprzez określenia apelatywno-propralne lub składające się z trzech komponentów nazewniczych.

Formacje beznazwiskowe występują rzadko, głównie w księgach progrzebów, np.: „Ягнѣшка” (1705, Rog 32); „РБ Матронѣ” (1756, Kij 1v); „РБ Ирину” (1756, Kij 1v); „РБ Иоулианну” (1756, Kij 2); „Раба Божія Феодосія волѣтєхъ бѹдѹщая” (1754, Tom8 89); „Раба Бжія Марія во лѣтєхъ бѹдѹчая” (1754, Tom8 89); „zmarły Baby Wirgi” (1773, Dub2 54); „Akulina” (1797, Dep 1)³.

W pojedynczych przypadkach spotykamy zestawienie imienia z nazwą miejscową, zapewne na określenie osób o niskim statusie społecznym, np.: „Paraskewia z Horodiszcza” (1721, Hor 220); „Katarzyna wdowa z Polubicz” (1725, Hor 225); „z wdową Maryą Z Dubienki” (1785, Dub1 9); „Анна з Липинь” (1693, Pot 20), lub osób przybyłych z innych miejscowości, np.: „Efymia zaszła z Rubieszowa” (1790, Kop2 2); „Teodosyia z Teptikowa zaszła” (1804, Kop2 13).

Jedyne przykłady zestawienia imienia z nazwą zawodową dotyczą kobiet będących gospodyniami w dworach i w parafiach: „Anna Gospodyni Dworu Horodyskiego” (1733, Hor 196); „ѡт Агрипини господини двора Києвцакого” (1763, Kij 21v); „Анастсиѣ сѣлѹзонцеѣ при дворзе JMP Sikorskiej w Roguznie” (1778, Tom9 37); „Feodosyi Gospodyni

³ Por. M. Kojder, *Antroponimia historyczna starostwa hrubieszowskiego w XVII i XVIII wieku*, Lublin 2014, s. 116–119; I. Mytnik, *Imiennictwo ziemi chełmskiej w XVI–XVII wieku*, Warszawa 2017, s. 244; M. Olejnik, *Antroponimia starostwa grabowieckiego (XVI–XVIII w.)*, Lublin 2019, s. 251.

Dworskiej” (1794, Kop2 7); „Katarzyna Hospodynia Tyszowska” (1786, Majd1 4); „Maryia Hospodynia Rapińska” (1786, Majd1 4); „Nastazyia Xiędza Gospodyni” (1718, Tom8 15). Wskazuje to na wysoką pozycję społeczną osób pracujących w dworach i w parafiach na rzecz warstwy uprzywilejowanej, szlachty lub księży.

W kilku przykładach mamy do czynienia z niepatronimicznymi formacjami zależnościowymi, np.: „Paraskewia Newistka Kostuikowa” (1703, Hor 12); „Anastasia siostrzenica zony Michała Chromca z Roguzna ze wsi” (1783, Tom9 46); „Anna siostra Hrehorego Bednarza z Roguzna dziwka” (1785, Tom9 47).

W tabelarycznych księgach małżeństw częste są zapisy z wyrażeniem przyimkowym „z ojca”, „z domu”, „nata”, np.: „Mełania nata parente Lesiuk” (1784, Tud1 22); „Maryia z Iwana Kozy urodzona” (1785, Przel 2); „Anna nata parente Rozniatynski de Stepankowice” (1788, Tud1 34); „Anna z Xiędza Eliasza Stankiewicza zrodzona” (1797, Przel 37); „Helena z Oyca Tomasza Słowińskiego” (1796, Tur 5); „Zofia z oyca Marcina Zborowskiego” (1799, Szo4 81); „Ahafia z Sołopiuka” (1804, Kop2 16). W pojedynczych przykładach relacja patronimiczna wyrażona jest feminatywnym określeniem zależnościowym, zapewne z powodu braku możliwości wskazania ojca, np.: „Hymija corka Stecychy” (1794, Str2 63); „Anastasia corka Anatsiy służoncy przy dworze JMP Sikorskiej w Roguznie” (1778, Tom9 37); „dziecię Dominikę pracowitey Anny Trybunczychy” (1782, Słal 178).

Wśród feminatywnych zestawień antroponimicznych zdecydowana ich większość jest zgodna ze schematem [imię] + [nazwisko] i derywowane są one słowotwórczo od nazw męskich. Tego typu nazwiska derywowane słowotwórczo wykorzystywane były na oznaczenie panien i mężatek. Oprócz takich formacji dwuelementowych spotykamy zestawienia zawierające jeden lub dwa komponenty derywowane słowotwórczo, jak również pewną grupę określeń apelatywno-proprjalnych.

W przypadku córek najbardziej rozpowszechnionym sposobem identyfikacji były formuły dwuelementowe składające się z imienia i określenia patronimicznego. Wyjątkowo występują formuły trzelementowe, zawierające formy derywowane zarówno od imienia, jak i nazwiska ojca, np.: „Ahafia Swiszczuwna Demkuwna” (1749, Sul 29); „Панною Анною Петърѣвною Водикѣвною” (1734, Sul 168); „Panno Eleno Wodykuwno

Michałowno z Huszczki Małej” (1749, Sul 175), oraz analityczno-syntetyczne zestawienia patronimiczne: „Marianna Szyłanka Filia Legitima Joannis Szyluk de Tudorkowice Rusticus” (1777, Tud1 74); „Ewdokia Micikowna corka Jana Мусыка” (1785, Majd2 1). Te ostatnie wskazują na żywą relację patronimiczną⁴.

Mężatki określane były za pomocą nazw derywowanych od imion i nazwisk mężów, a także od nazw zawodów wykonywanych przez mężczyzn.

Na początku badanego okresu na całym obszarze spotykane są jeszcze formy jednoelementowe, które pochodziły od imion mężów, np.: „Pilipicha” (1701, Hor 2); „Sługa Boża Charczycha” (1737, Sul 211); „Sługa Boża Chomiczka” (1737, Sul 211); „Małachwieichy” (1773, Dub2 54), nazwisk mężów, np.: „Квятчиха” (1667, Rog); „СѢМѢИКОВА” (1684, Bab); „Русинова” (1685, Bab); „Панѣ Ягіловичова” (1690, Rog); „Zawiruczka” (1700, Hor); „Pyszczycha” (1704, Hor); „Kwasniycha” (1705, Hor); „Мацюсиха” (1754, Rog), lub od nazw zawodów, np.: „Котлярка Наролская” (1671, Rog 16); „Szoukunicha” (1700, Hor 2); „Słodownik(ka)” (1701, Hor 3); „Пивовариха” (1719, Szc 1).

Podobnie jak w przypadku panien, wśród kobiet zameężnych najbardziej rozpowszechnionym sposobem identyfikacji były formuły dwuelementowe składające się z imienia i określenia patronimicznego. Zestawienie dwuelementowe mogło również składać się z dwóch form derywowanych od nazw męskich, tj. od imienia i nazwiska, np.: „Daszycha Plutowicz” (1703, Hor 12); „Мартинова Цицова” (1716, Bab 83); „Бартошова Шпиклиха” (1720, Szc 2); „Павлова Патриха” (1721, Szc 3); „Pani Jurkiewiczowa Janowa” (1734, Sul 9); „Hruczycha Bochenczycha” (1737, Sul 11); „Душиха Антониха из Вишенокъ” (1743, Sul 20), od imienia i zawodu męża, np.: „Sawczycha Burmistrowa” (1703, Hor 11); „Сотничка Матвѣха” (1726, Rog 65); „Наврылиха Rybaczka” (1741, Sul 17), od nazwiska i zawodu męża, np.: „Вуитова Шлодова” (1684, Bab); „Поспехова Шевцова” (1719, Szc).

Niewielka liczba feminatywnych zestawień antroponimicznych składa się z trzech komponentów, w których obok imienia występują dwie

⁴ Por. M. Kojder, op. cit., s. 119–125; I. Мутник, *Imiennictwo ziemi chełmskiej...*, op. cit., s. 360; M. Olejnik, op. cit., s. 251.

nazwy marytonimiczne. Komponenty te mogą pochodzić od imienia i nazwiska męża, np.: „Катерына Прокоповая Гандукова” (1670, Rog 15); „Ксена Андрушчиха Сопълкова” (1695, Bab 33); „Anastazia Jakimowa Saczykowa zona” (1701, Hor 2); „Пелагія Бѣличиха Бастова” (1723, Pot 123); „Marya Maximicha Samczukowa” (1726, Hor 162); „Евдокія Стефаниха Ходунка” (1734, Sul 8); „Панѣ Параскіевія Янова Калитова” (1741, Zam 4); „Helena Bondarukowa Waskowa” (1744, Sła5 12); „Зофія Шаровичка Семениха” (1757, Kij 3); „Eufimią Antoniową Swiridiukową” (1775, Szo3 2); „Ewa Gawrylicha Bartoszowa” (1785, Majd1 2); „Helena Baykiewiczowa Adamycha” (1793, Str2 59); „Maryna Trociukowa Danyłowa” (1803, Uhr1 7); „Marya Zaniowa Maścibrzuchowa” (1809, Majd2 32). W kilku przykładach obok imienia występują formy pochodzące od nazwiska męża oraz wykonywanego przez niego zawodu lub pełnionej funkcji, np.: „Еи М Панѣ Марианна Кієрножицка Хоронжина” (1723, Szc 7); „Anna Prociuska Gajowa” (1785, Prze1 2); „Praxeda Marichniaczka Młynarka” (1787, Prze1 6); „Marena Zubandzalicha Sołtyska” (1790, Zur 11); „Aniela Słomińska Ekonomowa Żurawiecka Szlachcianka” (1794, Prze1 28); „Mełania Sobeyczycha Sołtyska z Uchańki” (1799, Str1 3). Tego typu nazwy, zwłaszcza pochodzące od pełnionych funkcji, wskazywały na wysoką pozycję społeczną nosicieli⁵.

Z kolei o niskiej pozycji społecznej świadczyły określenia apelatywne zapisywane obok zestawienia dwuelementowego: „Orynia Wybranczycha żebrząca jałmużną” (1779, Tom9 37); „Maria Solarczycha baba żebrzaca” (1784, Tom9 43); „Teodora Prochirukowa z Szostki żebrzaca” (1798, Szo3 15); „Agata Szabatiukowa Komornica” (1801, Szo6 5); „Efrozyna Berezycha Komornica” (1806, Szo6 11); „Dorota Cyraniowa Klucznicza” (1819, Tur 75)⁶.

Na uwagę zasługują nazwiska kobiet równe nazwiskom męskim, np.: „Marianna Hryń” (1832, Tud3 94); „Pellagia Chabatuła” (1788, Mod 21); „Maria Sołodownik” (1700, Hor 2); „Marianna Mazurek” (1828, Tud18 35); „Katarzyna Hunikowicz” (1783, Dub1 5); „Marianna Pawluk” (1826, Tud3 75). Wśród tego typu nazwisk kobiet reprezentowane są

⁵ M. Kojder, op. cit., s. 126.

⁶ Por. I. Mytnik, *Antroponimia Wołynia w XVI–XVIII wieku*, Warszawa 2010, s. 360; M. Kojder, op. cit., s. 124; M. Olejnik, op. cit.

wszystkie używane typy nazwisk męskich, zarówno przeniesienia onimiczne, jak i formy derywowane słowotwórczo. Z nielicznymi wyjątkami, zapisy takie pochodzą z XIX wieku, są więc przejawem stabilizacji i rozwoju systemu antroponimicznego⁷.

Sources and their abbreviations

- Bab – Akta parafii grecko-katolickiej w Babicach, Księga urodzeń, 1684–1734, 107/1/1.
- Dep – Akta parafii grecko-katolickiej w Deputykach, Księga urodzeń, 1797–1810 (1840), 107/3/1.
- Dub1 – Akta parafii grecko-katolickiej w Dubience, Księga ślubów, 1774–1799, 107/5/1.
- Dub2 – Akta parafii grecko-katolickiej w Dubience, Księga chrztów, ślubów i pogrzebów, 1772–1783, 107/5/2.
- Hor – Akta parafii grecko-katolickiej w Hrodyszczu, Księga chrztów i ślubów, 1700–1743, 107/8/1.
- Kij – Akta parafii grecko-katolickiej w Kijowcu, Księga urodzeń, 1756–1777, 107/9/1.
- Kol – Akta parafii grecko-katolickiej w Kolemczycach, Księga ślubów, chrztów i zgonów, 1725–1768, 107/10/1.
- Kom – Akta parafii grecko-katolickiej w Komarowie Starym, Specyfikacja wszelkich realności, 1790, 107/11/1.
- Kop2 – Akta parafii grecko-katolickiej w Kopyłowie, Księga urodzeń, ślubów i zgonów wsi Kobło, 1788–1810 (1823), 107/12/2.
- Kop1 – Akta parafii grecko-katolickiej w Kopyłowie, Księga chrztów, ślubów i zgonów, 1776–1783, 107/12/1.
- Kry – Akta parafii grecko-katolickiej w Kryłowie, Księga małżeństw, 1786–1809, 107/14/1.
- Lips1 – Akta parafii grecko-katolickiej w Lipsku, Księga zgonów wsi Lipsko, 1778–1810 (1830), 107/16/1.
- Lips2 – Akta parafii grecko-katolickiej w Lipsku, Księga chrztów wsi Bełzec, 1785–1808 (1875), 107/16/2.

⁷ Por. I. Mytnik, *Imiennictwo ziemi chełmskiej...*, op. cit., s. 244.

- Lips3 – Akta parafii grecko-katolickiej w Lipsku, Księga ślubów wsi Beżec, 1785–1810 (1816), 107/16/3.
- Lips4 – Akta parafii grecko-katolickiej w Lipsku, Księga zgonów wsi Beżec, 1785–1810 (1813), 107/16/4.
- Majd1 – Akta parafii grecko-katolickiej w Majdanie Książpolskim, Księga urodzonych, 1785–1810, 107/19/1.
- Majd2 – Akta parafii grecko-katolickiej w Majdanie Książpolskim, Księga zmarłych, 1785–1810, 107/19/2.
- Mod – Akta parafii grecko-katolickiej w Modryniu, Księga chrztów, ślubów i zgonów wsi Modryniec, 1777–1802 (1817), 107/21/1.
- Pot – Akta parafii grecko-katolickiej w Potoku, Metryka urodzeń parafii Potok połączonej z parafią Lipiny, 1683–1744, 107/22/1.
- Przel – Akta parafii grecko-katolickiej w Przeorsku, Księga metryk urodzenia, ślubów, zgonów wsi Przeorsk, Korchinie, 1638–1774, 107/23/1.
- Prze2 – Akta parafii grecko-katolickiej w Przeorsku, Księga zmarłych, 1786–1810 (1819), 107/23/2.
- Rog – Akta parafii grecko-katolickiej w Rogóźnie, Księga chrztów i ślubów, 1662–1755, 107/24/1.
- Sła1 – Akta parafii grecko-katolickiej w Sławatyczach, Tom IV metryk cerkiewnych parafii o.g.u Sławatycznej (urodzenia), 1772–1796, 107/25/1.
- Sła5 – Akta parafii grecko-katolickiej w Sławatyczach, Tom II metryk cerkiewnych parafii w Sławatyczach od 1742 (urodzonych), 1742–1756, 107/25/5.
- Str1 – Akta parafii grecko-katolickiej w Strzelcach, Księga chrztów, 1797–1800, 107/39/1.
- Str2 – Akta parafii grecko-katolickiej w Strzelcach, Księga chrztów i pogrzebów, 1788–1801 (1826), 107/39/2.
- Sul – Akta parafii grecko-katolickiej w Sulmicach, Metryki urodzonych, zaślubionych i zmarłych parafii Sulmice obrządku grecko-unickiego w dekanacie zam. diec. chełm., 1733–1768, 107/26/6.
- Szc – Akta parafii grecko-katolickiej w Szczebreszynie, Księga metryk urodzonych, 1719–1776, 107/27/2.
- Szo3 – Akta parafii grecko-katolickiej w Szóstce, Księga urodzeń, małżeństw i zgonów, 1775–1801, 107/28/3.

- Szo4 – Akta parafii grecko-katolickiej w Szóstce, Księga urodzeń, 1798–1808 (1811), 107/28/4.
- Szo5 – Akta parafii grecko-katolickiej w Szóstce, Księga małżeństw, 1797–1802 (1820), 107/28/5.
- Szo6 – Akta parafii grecko-katolickiej w Szóstce, Księga zgonów, 1797–1810 (1821), 107/28/6.
- Tom8 – Akta parafii grecko-katolickiej w Tomaszowie Lubelskim, Metryka chrztów, ślubów, zgonów, (1689) 1702–1767, 107/33/8.
- Tom9 – Akta parafii grecko-katolickiej w Tomaszowie Lubelskim, Metryka chrztów, ślubów, zgonów, 1776–1786, 107/33/9.
- Tom10 – Akta parafii grecko-katolickiej w Tomaszowie Lubelskim, Metryka urodzeń, 1785–1819, 107/33/10.
- Tud1 – Akta parafii grecko-katolickiej w Tudorkowicach, Liber natorum pro loco Tudorkowice, 1776–1793, 107/34/1.
- Tud3 – Akta parafii grecko-katolickiej w Tudorkowicach, Liber natorum pro loco Tudorkowice t. IV, 1805–1810 (1832), 107/34/3.
- Tud10 – Akta parafii grecko-katolickiej w Tudorkowicach, Liber metrics copulatorum t. III, 1785–1808 (1857), 107/34/10.
- Tud18 – Akta parafii grecko-katolickiej w Tudorkowicach, Liber metrics mortuorum pages Strogród t. II, 1785–1810 (1835), 107/34/18.
- Uhr1 – Akta parafii grecko-katolickiej w Uhrsku, Księga urodzeń wsi Siedliszcze, 1798–1809, 107/36/1.
- Uhr2 – Akta parafii grecko-katolickiej w Uhrsku, Metryka chrztów wsi Uhrusk, Wola Uhruska i Siedliszcze, 1798–1810 (1835), 107/36/2.
- Uhr3 – Akta parafii grecko-katolickiej w Uhrsku, Metryka pogrzebów wsi Uhrusk, Wola Uhruska i Siedliszcze, 1789–1810 (1834), 107/36/3.
- Zam – Akta parafii Wniebowstąpienia Pańskiego w Zamościu, Księga chrztów, ślubów i zgonów, 1740–1759, 107/37/4.
- Zur – Akta parafii grecko-katolickiej w Żurawcach, Liber metrics mortuorum, 1785–1810 (1833), 107/38/1.
- Tur – Akta parafii grecko-katolickiej w Turkowicach, Liber natorum, 1785–1810 (1830), 107/35/1.

References

- Borek H., U. Szumska, *Nazwiska mieszkańców Bytomia od końca XVI wieku do roku 1740*, Warszawa 1976.
- Dacewicz L., *Nazewnictwo kobiet w dawnym powiecie mielnickim (XVI–XVII w.)*, Białystok 1994.
- Kojder M., *Antroponimia historyczna starostwa hrubieszowskiego w XVII i XVIII wieku*, Lublin 2014.
- Mytnik I., *Antroponimia Wołyń w XVI–XVIII wieku*, Warszawa 2010.
- Mytnik I., *Imiennictwo ziemi chełmskiej w XVI–XVII wieku*, Warszawa 2017.
- Olejinik M., *Antroponimia starostwa grabowieckiego (XVI–XVIII w.)*, Lublin 2019.